

18. Невъзможно му е да ся задържи за всякога или и само за много врѣмя въ високо-то душевно расположение тѣй, что-то помисли-ты му, къмъ които му спомага това расположение, да бѣдѣтъ чисти отъ всяко земно.

19. Той захожда най сѣтнѣ пакъ въ самага себе си, клони и ся облѣга врѣхъ чловѣчески-ты потребности, драго му е завчяеъ да стане дѣте. И что друго е той отъ къмъ Баща-та на всички, освѣнъ едно дѣте?

20. Къмъ него ся управа той съ чувство пълно съ дѣтинскѣ вѣрѣ и покорность, къмъ Него, Владѣтель-тъ на всичко, прѣвъ изворъ на благо-то и на съвършенно-то, управа той еднаж мисль пълнѣ съ благочестіе, едно тихо въздышаніе. Това е молитва! Молитва прѣдъ оногова, что познава всички-ты наши мысли.

21. Той, като ся приближава до Божество-то съ сърдце пълно съ сладкы убѣжденія, осѣща, че принадлѣжи на Него. Като ся възвышява надъ вещественны-ты и приврѣменны-ты, става по высокъ отъ тѣхъ, даже и по божествененъ. Едно божественно покровительство растреперва тихо жилы-ты му и една небесна веселость размърдва всичко-то му естество. Тая е сила-та на молитвѣ-тѣ!

22. Тая е оная сила, чрѣзъ кож-то, като покорны чяда, приближаваме къмъ небесныя нашъ Баща, съ кого-то никой не може да говори безъ душевно-то си освѣтленіе.

23. Прави си молитвѣ-тѣ! Прави си молитвѣ-тѣ отъ все сърдце и не ще ся убоишь вѣчь отъ никаквѣ сѣдбинѣ! Науми си оныя часове, въ кои-то